

[Knud Kristensen.]

af handelspolitiske Hensyn, hidindtil var det paa den frie Liste. Derfor siger jeg, at deres Teori er i Uoverensstemmelse med den Praksis, der hidtil har været fulgt.

Endelig ønsker jeg endnu en Gang, da det er mig om at gøre, at der ikke her bliver givet en Fremstilling af min Stilling i Valutaudvalget, som er urigtig, at fastslaa følgende: Hvad angaar Kornet, er der ingen Tvivl om, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har indrømmet, at jeg har stillet et andet Forslag. Jeg har ikke støttet de Konservatives, og de har ikke støttet mig; men der er ingen Tvivl om, hvordan mit Standpunkt har været. Den eneste Forskel er, at de to Konservative har rakt Haanden i Vejret, det har jeg ikke gjort — det er den eneste Forskel. (Christmas Møller ler). Ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte før om Grinet som Argument; det forekommer mig, at han er en af de fornemste Repræsentanter for dem, som benytter dette Middel.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Kaffe og Te. Det kan være, det ærede Medlem ikke har hørt det, men ikke desto mindre er det uomtvistelig rigtigt — jeg tænker ogsaa, den højtærede Handelsminister vil kunne huske det, i hvert Fald hørte han det —, at jeg spurgte direkte baade Ministeren og Nationalbankdirektøren, om det nu var Meningen, at der skulde importreguleres ned til det her foreslaaede Beløb, og om det, at man gav noget mere til en Vare, vilde betyde, at man saa skar noget ned paa en anden Vare, hvortil Nationalbankdirektøren svarede ogsaa paa Regeringens Vegne: Ja, det er Meningen. Og ud fra dette Synspunkt var det, jeg tog min Stilling.

Endelig vil jeg til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der nu gennem Dage, ja, næsten gennem Uger har stillet Spørgsmaal til mig om, hvilke Varer der efter vort Forslag skulde reguleres, stille det Spørgsmaal, som jeg allerede har stillet et Par Gange: Hvilke Varer — og over for hvilke Lande — skal der ifølge de Konservatives Forslag lægges ekstra Told paa? Ikke et eneste Ord, ikke en eneste Anvisning er det ærede Medlem fremkommet med, hverken med Hensyn til, hvilke Lande eller hvilke Varer. Jeg beder ham om, naar han nu selv skal gøre Rede for sit Forslag, da ogsaa at svare paa dette Spørgsmaal.

Anden Næstformand (Ulrich): Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg vil allerførst gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christiani, og derefter vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Krag.

Det ærede Medlem Hr. Christiani spurgte mig, om jeg kunde acceptere en bestemt Ordning vedrørende Beskæftigelse af arbejdsløse paa Landet, og det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse særlig fagorganiserede og faguddannede Arbejdere. Det er slet ikke det, jeg har tænkt paa eller talt om. Jeg har peget paa, at paa Landet klager man over Mangel paa Arbejdskraft, medens man i Provinsbyerne har 28,6 pCt. arbejdsløse. Det er et Misforhold, og jeg har bedt den højtærede Socialminister om at overveje, om der ikke skulde være en Mulighed for, at man paa en eller anden Maade kunde rette dette Forhold. Jeg synes, det er et saa vigtigt Problem, at alle Partier godt kunde enes om en Ordning, som den højtærede Socialminister eventuelt vilde foreslaa.

Det ærede Medlem Hr. Krag var, synes jeg, noget uligevægtig, da han talte i Eftermiddag. Han betegnede de socialdemokratiske Medlemmer her i Salen som umælende, der kun lystrede Føreren. Jeg forstaaer jo godt, at det ærede Medlem ved denne Udtalelse vilde dække over visse Vanskeligheder, som han kan have i sit Parti. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at selv om han henregner os til de umælende, vil han, naar han ser hen ad den Side i Salen, se, at der sidder 62 Medlemmer af det Parti, jeg tilhører, der alle sammen er stolte af den Fører, som det ærede Medlem tror kommanderer os. I mere end 25 Aar har den højtærede Statsminister været Leder af dette Parti. Der har selvfølgelig i disse 25 Aar været Meningsforskel inden for Partiet, men det har aldrig nogen Sinde artet sig paa anden Maade, end at vi, naar Diskussionen sluttede, var gode Venner, gode Partifæller og gode Kammerater. Og vi er i Dag stolte af den Fører, vi har; han staar iblandt os, endnu stor og stærk, og jeg vil sige til den højtærede Statsminister, at enhver Mand, der — som han — indtager en ledende Stilling, vil blive udsat for mangt og meget. Jeg husker saaledes, hvad J. C. Christensen maatte døje. Artikler af en meget, meget tarvelig Karakter fremkom dengang imod ham personlig, og man slæbte Dannebrog i Rødestenen, da man drog forbi den gamle Rigsdagsbygning ude i Fredericiagade.

Højtærede Statsminister, De skal ikke tage Dem det saa nær, fordi nogle synes, den